14

2 தெசலோனிக்கேயர்: புதுக் கிறிஸ்தவர்களைத் திருத்துதல்

தலைப்பு

இந்தப் புத்தகம் இதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது (1:1). இது தெசலோனிக்கேயில் இருந்த சபைக்குப் பவுல் எழுதிய இரண்டாம் நிருபமாகும்.

பின்னணி

பவுல் தெசலோனிக்கேயில் இருந்த சபைக்கு முதல் கடிதம் எழுதிய சற்றுக்காலத்திற்குப் பின்பு (1 தெசலோனிக்கேயர் நிருபத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்), அவர் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு அறிக்கையானது (3:11) அவரை இரண்டாவது நிருபம் எழுதும்படி தூண்டிற்று. மற்ற விஷயங்களுடன், சபைக்குழுமங்களில், அவரிடத்தில் இருந்து வந்ததாகக் கூறப்பட்டு தவறைப்போதித்துக்கொண்டிருந்த, கள்ளக்கடிதம் ஒன்று சுற்றுக்குவிடப்பட்டிருந்ததாகச் செய்தியும் வந்தது (2:2). அவரது முதல் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இரு தலைப்புகளின்மீது மேலும் உபதேசம் அவசியமாய் இருந்தது: கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை (2:2ஐக் கவனிக்கவும்; 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:13-5:11ஐக் காணவும்) மற்றும் நேர்மையான உழைப்பின் மதிப்பு (3:11ஐக் கவனிக்கவும்; 1 தெசலோனிக் கேயர் 4:11ஐக் காணவும்).

சிலர் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை ஏற்கனவே நடைபெற்று விட்டது என்று போதித்தனர் (NKJV மற்றும் பிற நவீன மொழிபெயர்ப்புகளில், 2:2ஐக் கவனிக்கவும்). ஒருவேளை சிலர் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் "எழுப்பப்பட்டு" அவருடன் "ஆளுகை" செய்து கொண்டுள்ளனர் என்ற பவுலின் போதனையை (எபேசியர் 2:5, 6ஐக் கவனிக்கவும்) தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, பவுல் சரீர உயிர்த்தெழுதலைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை உணர்ந்தறியாது இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை அவர்கள் "உயிர்த்தெழுதல் ஏற்கனவே நடந்தாயிற்று" (2 தீமோத்தேயு 2:18), என்பது கிறிஸ்து ஏற்கனவே வந்துவிட்டார் என்று அர்த்தப்படுத்தியதாக முடிவுசெய்திருக்கலாம். அவர்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளினால் தெசலோனிக்கேயில் இருந்த சபையில் இடர்ப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் (1:7; 2:2).

சபைக்குழுமத்தில் இருந்த சிலர் வேலை செய்ய மறுத்து, அவர்களைச் சபைக்குழுமம் தாங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கத்தொடங்கினர். அவர்கள் தங்கள் காலத்தை வீண் அலுவல்களிலும், விரோதத்தைத் தூண்டுவதிலும் செலவிட்டு வந்தனர். பலர் இவ்விரு பிரச்சனைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்று நினைத்தனர், அதாவது, பவுலைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டவர்களே இரண்டாம் வருகை நடந்துவிட்டது என்ற கருத்தைப் பரப்பிவந்த வேலை செய்யாதவர்களாயிருந்தனர். கர்த்தர் ஏற்கனவே வந்துவிட்டார் என்று தங்களுக்குத் தாங்களே நம்பிய நிலையில், அவர்கள்

வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று முடிவுசெய்தனர். இவ்விரு பிரச்சனைகளும் ஒன்றாய் இருந்திருப்பினும் இல்லாவிட்டாலும், இந்தத் தனிநபர்கள் சபைக் குழுமத்தின் ஒத்திசைவைப் பாழாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

"பாவ - மனிதன்" (அல்லது "the man of lawlessness"*) பற்றிய குறிப்பு (2:3முதல்.,* KJV*) இக்கடிதத்தில் மிகவும் அறைகூவல் விடுக்கும் விஷயங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. முதலாவது, பவுல் வேறு வகையில் கூறியிருந்தால் ஒரு நேரடிப்பதிவேடாக இருந்திருக்கக்கூடியதான, இறைவெளிப்பாட்டு மொழிநடையை பயன்படுத்துகின்றார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் குறிப்புகளைக் காணவும்). இரண்டாவது பவுல், தாம் எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை ஏற்கனவே தெசலோனிக்கே சபைக்கு முன்னதாக விளக்கியிருந்தார் (2:5, 6), ஆனால் நாம் அந்த விளக்கத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இன்றைய நாட்களில் "பாவமனிதனை" யோவான் பேசுகின்ற "அந்திகிறிஸ்துவாக" அடையாளப்படுத்துதல் என்பது பொதுவான விஷயமாக உள்ளது, ஆனால் "அந்திகிறிஸ்து" என்ற சொற்றொடர், கிறிஸ்து "மாம்சத்தில் வரவில்லை" (2 யோவான் 7) என்று போதிக்கின்ற எவரொருவரையும், விசேஷமாக அறிவுசார்ந்த கொள்கையின் போதகர்களைக் (1, 2, 3 யோவான் நிருபங்களுக்கான குறிப்புகளைக் காணவும்) குறித்தது என்று யோவான் தெளிவாகக் கூறியிருந்தார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சபையின் ஒரு பகுதியானது இவ்வசனப்பகுதியைப் போப்பிற்கு நடைமுறைப்படுத்திய வேளையில், இன்னொரு பிரிவு அது முகமது நபியைக் குறிப்பதாக நினைத்தது. பவுல் தமது காலத்தில் நடைபெற்ற சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டவராகக் காணப்படுகின்றார் (2:7), அவர் எதிர்காலத்தில் நடைபெறவிருந்த சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடவில்லை. தெசலோனிக்கேயருக்கு இருந்த உட்கண்ணோக்கு நமக்கு இல்லை என்பதால், இதன் அர்த்தம் குறித்து நாம் உபதேசரீதியாக மிகக் கண்டிப்புடன் இருக்க இயலாது. "பாவ மனிதன்" யார் என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டாலும் அல்லது ஒருக்காலும் புரிந்துகொள்ள இயலாமல் போனாலும், அவனைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதின்மூலம் பவுல் ஏற்படுத்த வந்த கருத்தைப் பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்: கிறிஸ்து ஏற்கனவே திரும்பி வந்திருக்கவில்லை.*

வரைகுறிப்பு

வாழ்த்து (1:1, 2).

I. *தெசலோனிக்கேயர்களுக்காக அக்கறை (1:3-12).*
   A. *அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தனர் (வசனங்கள் 3-6).*
   B. *கிறிஸ்து திரும்பிவரும்போது, எல்லாவிஷயங்களும் சரியாகும் (வசனங்கள் 7-12).*

II. *இரண்டாம் வருகை பற்றிய தவறு [ள்ள போதனை]களைத்திருத்துதல் (2).*
   A. *கர்த்தருடைய மறுவருகை பற்றித் தெளிவுபடுத்தும் கூற்று (வசனங்கள் 1-12).*
   B. *விலகிச்சென்று விடாதிருக்கும்படிக்கான கட்டளை (வசனங்கள் 13-17).*

III. *ஒழுக்கமற்றுத் திரிகிறவர்களை விட்டு விலகும்படிக்குக் கட்டளை (3:1-15).*

A. பெரும்பான்மையானவர்கள் பவுலின் அறிவுறுத்தல்களைப் பின்பற்றினர் (வசனங்கள் 1-5).
B. அவ்வாறு பின்பற்றாதவர்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் (வசனங்கள் 6-15).

ஆசீர்வாதம் (3:16-18).

2 தெசலோனிக்கேயர் நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

பழைய தவறுகள் புதிய உடைகளில் நிலையாக மீண்டும் தோன்றுபவைகளாய்க் காணப்படுகின்றன. அதுபோன்றே, இரண்டாம் வருகை, உயிர்த்தெழுதல், மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவை பற்றியிருந்த கடந்த காலக் கருத்துக்கள் யாவும் இன்றைய நாளில் நம்மிடத்தில் மீண்டும் வந்துள்ளன. இப்படிப்பட்ட போதனைகளால், "மனம் சஞ்சலப்படாமலும் கலங்காமலும் இருங்கள்" என்று பவுல் இன்னமும் கூறுகின்றார். கிறிஸ்து மறுபடியும் வரும்போது, அதை எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள் (நடபடிகள் 1:11; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:7); அது நடைபெற்றது என்று கூறுவதற்காக விசேஷித்த உட்கண்ணோக்குடைய போதகர்களை நாம் சார்ந்திருக்க தேவையிராது.

2:10-12 வசனப்பகுதியானது வேதாகமத்தில் உள்ளவற்றிலேயே மிகவும் மயிர்க்கூச்செரியக் செய்யும் வசனப்பகுதிகளில் ஒன்றாக உள்ளது. இது நாம் யாவரும் நமது இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவும், "நான் உண்மையிலேயே சத்தியத்தை நேசிக்கின்றேனா?" என்று கேட்கவும் காரணமாக வேண்டும்.

பவுல் "பாரம்பரியங்கள்" என்ற வார்த்தையைப் பலமுறை பயன்படுத்துகின்றார் (2:15; 3:6). இவ்வார்த்தை, மனிதர்களிடமிருந்து, அல்லது தேவனிடத்திலிருந்து ஏவுதல் பெற்ற "மனிதர்களால் கையளிக்கப்பட்டது" என்று அர்த்தப்படமுடியும், இவ்விடத்தில் இதையே பவுல் அர்த்தப்படுத்துகின்றார். தேவனுடைய "பாரம்பரியம்" எப்போதும் நல்லதாகவே இருக்கிறது. மற்றவர்கள்மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறதான அல்லது தேவனுடைய சித்தத்தை மீறுகிறதான மனிதனுடைய பாரம்பரியம் மோசமானதாக உள்ளது (மத்தேயு 15:1-9).

சபை ஒழுங்குமுறை என்பது வேதாகமப் பாடக்கருத்துக்களிலேயே மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒன்றாக, ஆனால் மிகவும் முக்கியமான, ஒன்றாக உள்ளது. ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டிராத பிள்ளையானது பயங்கரமானதாக உள்ளது; ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டிராத சபையானது பேரழிவாக உள்ளது. சபை ஒழுங்குமுறைக்கென்று பரிசுத்த ஆவியானவரால் தரப்பட்டுள்ள, பதிவுசெய்யப்பட்ட முதல் அறிவுறுத்தலானது 3:6-15ல் காணப்படுகிறது. அதைப்பற்றி கவனநிறைவுடனும் ஜெப நிறைவுடனும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.

"ஒருவன் வேலைசெய்ய மனதில்லாதிருந்தால்" (2 தெசலோனிக்கேயர் 3:6-15)

சிலர் வேலை என்பது பாவத்தின் விளைவாக மனிதகுலத்தின்மீது சுமத்தப்பட்ட சாபம் என்று நினைக்கின்றனர், ஆனால் வேலை என்பது தன்னிலே பாவமானது அல்ல. மனிதன் பாவம் செய்வதற்கு முன்பு, அவனுக்கு

ஏதேன் தோட்டத்தைப் பண்படுத்தும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது (ஆதியாகமம் 2:15). தேவனும் இயேசுவும் கிரியை செய்கின்றனர் என்று வேதாகமம் வலியுறுத்துகிறது (யோவான் 5:17). முள்ளுகள், குருக்குகள், மற்றும் நமது உழைப்பில் கூட்டப்பட்ட சிரமங்கள் யாவும் சாபமாய் இருந்தன (ஆதியாகமம் 3:17-19). வேலை என்பது தன்னிலே ஆசீர்வாதமுள்ளதாக, நமது வாழ்விற்கு நோக்கத்தைக் கூட்டுவதாக உள்ளது (எபேசியர் 4:28ஐக் கவனிக்கவும்).

தெசலோனிக்கேயில் இருந்த சபையில், சிலர் வேலைசெய்ய மனதின்றி இருந்தனர் (3:11); அவர்கள் பிறர் தங்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தனர். ஒருவேளை அவர்கள் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றித் தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர். ஒருவேளை, அவர்கள் இன்றைய நாட்களில் உள்ள சிலரைப்போன்று, யாரேனும் ஒருவர் "தங்களைப் பிழைப்பூட்ட கடமை கொண்டுள்ளனர்" என்று மாத்திரம் நினைத்திருக்கலாம். அவர்களின் நோக்கம் எதுவாக இருப்பினும், அவர்கள் (மற்றும் நாம்) நேர்மையான உழைப்பில் ஈடுபட மனதாயிருக்க வேண்டியது ஏன் என்பதற்குப், பவுல் வல்லமை நிறைந்த மூன்று காரணங்களைக் கொடுத்தார்:

I. தேவனுடைய கட்டளையினிமித்தம் (3:6, 10, 12).

   A. பவுல் புத்திகூறுவதையும் இணங்கச் செய்வதையும் தெரிந்துகொண்டார், ஆனால் தேவைப்படுகிறபோது, அவர் தேவனால் தமக்குத் தரப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடிந்தது மற்றும் அதைப் பயன்படுத்தினார்: "நாங்கள் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறோம்" (வசனம் 6; வசனங்கள் 10, 12ஐக் காணவும்). அவர் இதைக் கர்த்தரிடத்தில் இருந்து வந்த அதிகாரத்தினால் செய்தார் (வசனங்கள் 6, 12)!

      1. "ஏற்றுக்கொண்ட முறைமையின்படி" நடவாமல் "ஒழுங்கற்ற வாழ்வை" நடத்துவதில் (வசனம் 6), அவர்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய சித்தத்திற்கு (வசனம் 10) கீழ்ப்படியாதிருந்தனர். தெசலோனிக்கேயர்கள் அமைதியாக வாழும்படிக்கும், தங்கள் சொந்த வேலையைக் கவனிக்கும்படிக்கும், தங்கள் கைகளினால் வேலை செய்யும்படிக்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தனர் (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:11, 12).

      2. "வேலை செய்யாதிருக்கிற" (வசனம் 10; KJV: "வேலை செய்ய மாட்டார்கள்") என்பது எண்ணப்போக்கைப் பற்றிப்பேசுகிறது.

         a. அவர்கள் ஒரு உடல் ஊனத்தினாலோ அல்லது வாய்ப்புக் குறைவினாலோ வேலை செய்ய இயலாதிருக்கவில்லை. ஒரு விசுவாசி வேலை செய்ய முடியாமல் இருந்து மற்றும் தேவைகளைக் கொண்டிருக்கும்போது, நாம் அவருக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் (யாக்கோபு 2:14-17; 1 யோவான் 3:16-18).

         b. இவர்கள் வேலைசெய்ய மனமின்றி இருந்தனர். இவர்களால் வேலைசெய்ய முடியும், ஆனால் இவர்கள் வேலை செய்யமாட்டார்கள்.

      3. இப்படிப்பட்ட நபர்கள் "அமைதலோடே வேலைசெய்யும்

படியும், [பிறருடைய சாப்பாட்டிற்குப் பதிலாக] தங்கள் சொந்தசாப்பாட்டை சாப்பிடும்படிக்கும்" பவுல் கட்டளை இட்டார் (வசனம் 12).

B. இது ஒரு முக்கியமற்ற விஷயமாக இருக்கிறதா? இல்லை! தேவன் சிலவற்றைக் கூறுகின்றபோது, அது வலிவார்ந்த வகையில் முக்கியத்துவமானதாக உள்ளது! இது சரிப்படுத்தும் ஒழுங்கு முறையை எச்சரிக்கப் போதுமான அளவு முக்கியமானதாக இருந்தது (வசனம் 6)!

II. பவுலுடைய உதாரணத்தினிமித்தம் (3:7-9).

A. பவுல் இதைப் பிரசங்கிக்க மட்டும் செய்தாரா, அல்லது இதன்படி அவர் வாழ்ந்தாரா? நமது வேத வசனப்பகுதியில், அவர் தெசலோனிக்கேயர்களுக்கு ஊழியம் செய்கையில், தாம் செய்த கைத்தொழில் பற்றி அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:9ஐக் காணவும்).

B. பவுல் அவர்களால் ஆதரிக்கப்படுவதற்கு உரிமை கொண்டிருந்தார் (வசனம் 9; லூக்கா 10:7; கலாத்தியர் 6:6; 1 தீமோத்தேயு 5:17, 18ஐக் காணவும்), ஆனால் நேர்மையான உழைப்பின் முன்மாதிரி ஒன்றைக் காண்பிக்க விரும்பியதால், அவர் அந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுத்திருந்தார்.

III. பாவத்தின் விளைவுகளினிமித்தம் (3:6, 11-15). (இதை ஒரு கணத்திற்கு சந்தேகப்படாதிருங்கள்; நாம் பாவத்தை - மும்முரமான பாவத்தை - பற்றி, அதன் தொலைதூரம் சென்றடையும் விளைவுகளைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம்.)

A. சபைக்கு விளைவுகள்:

1. வேலைசெய்யாத இவர்கள் சபையின் ஒத்திசைவை நாசம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

a. இவர்கள் "ஒழுங்கற்று" திரிபவர்களாயும் "ஒழுங்குபடுத்தப் படாதவர்களாயும்" இருந்தனர் (வசனங்கள் 6, 11).

b. இவர்கள் "வேலையின்றி சுற்றித் திரிபவர்களாய்" இருந்தனர் (வசனம் 11; 1 தீமோத்தேயு 5:13ஐக் காணவும்).

2. வேலை செய்ய மனதாயிருந்தவர்கள் ஊக்கம்குலைக்கப் பட்டனர் (அவர்கள் "திடனற்று," போயினர்), எனவே பவுல் இவர்களை வற்புறுத்த வேண்டியதாயிற்று (வசனம் 13).

3. சபையின் செல்வாக்கு புண்படுத்தப்பட்டது (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:12அவைக் கவனிக்கவும்).

B. வேலைசெய்ய மனதில்லாமல் இருந்தவர்களுக்கான விளைவுகள்:

1. அவர்கள் பிறருக்குப் பாரமாய் இருந்தது மட்டுமின்றி; அவர்கள் நேர்மையான உழைப்பினால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களையும் தங்களிடம் இருந்தே களவாடினர் (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:12ஆவைக் கவனிக்கவும்).

2. அவர்கள் மனந்திரும்பவில்லையென்றால், அவர்கள் வெளிப்படையாக ஒழுங்குபடுத்தப்படுவார்கள் (வசனங்கள் 6, 14,

15).

a. *திருத்தும் ஒழுங்குமுறை என்பது ஒழுக்கவீனர்களுக்கு (1 கொரிந்தியர் 5) அல்லது தவறானவற்றைப் போதிப்பவர்களுக்கு (ரோமர் 16:17) மாத்திரமே என்று நாம் நினைக்க லாம், ஆனால் சோம்பலாய் இருத்தல் என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைப் பாதிப்பது போன்று மற்ற சில விஷயங்களே அதைப் பாதிக்கின்றன. ஆகையால், பவுல் இந்தக் கலந்துரையாடலைத் தொடங்கிய விதத்திலேயே இதை அவர் முடிக் கின்றார்: "இவர்களை ஒழுங்குபடுத்துங்கள்" (வசனங்கள் 6, 14).*

b. *இதை நாம் சிலவேளைகளில் "ஐக்கியத்தை விட்டு விலகிக் கொள்ளுதல்" என்று அழைக்கின்றோம். இது தவறுசெய்கிற சகோதருடன் தோழமை கொள்ளாதி ருத்தலை உள்ளடக்குகிறது (வசனம் 14). பவுல் கொரிந்தி யருக்கு "இப்படிப்பட்டவர்களுடன் புசிக்கவும் வேண்டாம்" என்று புத்திகூறினார் (1 கொரிந்தியர் 5:11ஐக் காணவும்). மனந்திரும்பாத சகோதரர் களுடன் இந்த நடவடிக்கைக்கு முன்பு நாம் கொண்டிருந்த உறவை இனியும் கொண்டிருக்கக் கூடாது.*

c. *தவறுசெய்கின்ற சகோதரர் தமது பாவத்திற்காக வெட்கப்பட்டு (வசனம் 14) மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாக உள்ளது. தவறுசெய்கின்றவர்களின் ஆவியானது "கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாளிலே இரட்சிக்கப்படும்படி" (1 கொரிந்தியர் 5:5) திரும்பக்கொண்டுவருதலே திருத்தும் ஒழுங்குமுறைமைக்கு நோக்கமாக எப்போதும் உள்ளது. வசனம் 15ல் பவுல் தமது கலந்துரையாடலைப் பின்வரும் அறிவுறுத்துதலுடன் நிறைவு செய்தார்: "ஆகிலும் அவனைச் சத்துருவாக எண்ணாமல், சகோதரனாக எண்ணி, அவனுக்குப் புத்திசொல்லுங்கள்."*

முடிவுரை

நமது பிள்ளைகள் வாழ்வில் தங்கள் சொந்த பாரத்தைத் தாங்களே சுமக்கும் பொறுப்புள்ள குடிமகன்களாக இருக்கும்படி போதித்தலைக் காட்டிலும், ஒருசில விஷயங்களே அதிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. நாம் "கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகளுக்கும்" போதிக்க வேண்டும்.